

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 117-1908)

Originalt emne

Brandvæsen

Brandvæsen/Brandredskaber, Brandalarm, Brandhaner

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 14. maj 1908](#)
- 2) [Byrådsmødet den 10. september 1908](#)
- 3) [Byrådsmødet den 8. oktober 1908](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 14. maj 1908 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 117-1908)

Andragende fra Brandkommissionen om Bevilling til Foretagelse af en Rejse i Tyskland.

Formanden oplæste Andragendet og anbefalede Bevillingen. Byraadet havde tidligere talt om, at det skulde stille sig velvilligt overfor de forskellige Kommissioner, og Spørgsmaalet om Automobilsprøjter var jo for Tiden ret aktuelt.

Jakob Jensen ansaa det for bedst, at Brandkommissionen rejste efter de almindelige Regler og ikke for en bestemt samlet Sum.

Samuel sen fremhævede den Betydning, Rejsen kunde have. Ved Diæternes Fastsættelse maatte der tages Hensyn til, at det kunde blive nødvendigt at give Repræsentationsmiddage.

Jakob Jensen mente, at den Art Udgifter maatte sættes paa en særlig Konto.

Magnus Nielsen foreslog, at Diæterne sættes til 10 Kr. pr. Dag i Indlandet og 20 Kr. pr. Dag i Udlandet plus Rejse- og Repræsentationsudgifter.

Nørgaard syntes, Raadet skulde være varsom med at sætte Rejsekontoen op. I mange Tilfælde kunde man nok nøjes med at lade et Par Mand rejse. Det forekom ham, at man var inde paa noget uheldigt ved at give Middage, baade naar man selv rejste, og naar man modtog Gæster. Han var tilbøjelig til at tro, at man kun undtagelsesvis burde repræsentere paa den Maade, da det sundeste sikkert var, at hver Part i den Henseende skøttede sig selv. Han kunde stemme for 20 Kr. pr. Dag.

Samuelsen maatte anse det for uheldigt, at Byraadets Medlemmer skulde have Udgift af at rejse paa Byens Vegne.

Vestesen havde altid støttet den Anskuelse, at man, naar man var i Tvivl om et eller andet eller ønskede at erfare noget, sparede mange Penge ved at lade vedkommende Funktionær rejse ud for at se sig om. Han kunde ikke se, at det var nødvendigt, at hele Udvalget rejste; naar Formanden og vedkommende Embedsmand rejste, maatte det være nok, da det som Regel kun gjaldt om at løse den sidste Tvivl, idet Sagen jo i Forvejen var overvejet. Skulde de samlede Udvalg rejse, vilde Rejserne blive saa dyre, at deres Antal vilde svækkes, og det vilde ikke gavne Byen.

Mikael Johansen vilde gerne renoncere paa at komme med, og saa skulde der kun 2 rejse, da Brandkommissionen for Tiden manglede et Medlem, Formanden. 20 Kr. pr. Dag var sikkert det allermindste, Rejsen kunde gøres for, og man kunde næppe undgaa at invitere i alt Fald Cheferne for de Institutioner, man besaa.

Jakob Jensen kunde godt tiltræde Hr. Nørgaards Anskuelse, men troede ikke, at al Repræsentation kunde undgaas. Hr. Vestesens Forslag vilde næppe tiltale de øvrige Udvalgsmedlemmer, og i dette Tilfælde vilde det nok ogsaa være bedst at lade hele Brandkommissionen rejse, da Brandinspektørens letvakte Begejstring ellers let kunde føre til ret uheldige Køb.

Müller var uenig med Hr. Vestesen om, at de rejsende skulde begrænses til Formanden og den tekniske Medhjælper. Rejsens Betydning laa netop i, at alle Udvalgsmedlemmerne fik Lejlighed til at sætte sig ind i det, Sagen drejede sig om. Naar man lagde Beslag paa en Mands Tid, kunde en Invitation af en eller anden Art næppe undgaas.

Simonsen troede ikke, Byraadet rejste for mange Penge op, men skulde en Rejse have

virkelig Betydning, maatte hele Udvalget med.

Magnus Nielsen mente, at hele Udvalget burde rejse, men der behøvedes ikke at gives Repræsentationsmiddage eller Frokoster uden til Funktionærer. Ved flere Lejligheder havde han bemærket, at de enkelte Udvalgsmedlemmer end ikke vidste Besked om et eller andet Besøg.

Nørgaard havde ved Repræsentationsmiddage nærmest tænkt paa Festmiddage. Han maatte tilstaa, at han flere Gange, naar der var anmeldt Besøg paa Hospitalet, havde anmodet Overlægen om at fremvise dette, idet han ikke fandt Anledning til at ulejlige hele Udvalget. Samme Behandling nød Byraadsmedlemmerne for Resten, naar de vilde se et eller andet i København. Noget andet var naturligvis, naar man havde Besøg af Rigsdagsmænd.

Andragendet bevilgedes med Diæter 20 Kr. i Udlandet plus Rejse- og Repræsentationsudgifter efter Regning.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. september 1908 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 117-1908)

Indstilling fra Brandkommissionen om Bevilling af 31000 Kr. til Anskaffelse af en Elektroautomobil.

Formanden gjorde opmærksom paa. at Sagens pekuniære Omfang var ret betydelig, og at det vilde være stridende med det hidtil fulgte Princip at optage saa stort et Beløb paa indeværende Aars Budget.

Samuelson oplyste, at Brandkommissionen paa sin Rejse i Tyskland havde set saa meget, at det kunde anbefale Anskaffelsen af Elektroautomobilen, der var det billigste af alle Brandapparater. Vel var Udgiften ret stor, men den kunde nok gaa ind paa næste Aars Budget, da Automobilten skulde bestilles 5-6 Maaneder, før den skulde leveres.

Kommissionen havde kørt med den Slags Automobiler og vidste derfor, at de manøvrerede udmærket. Desuden kunde det bemærkes, at Brandvæsenets Stige var af en saadan Beskaffenhed, at den var livsfarlig, og Mandskabet var bange for at gaa op i den. Det var dens Omforandring til Transport ved Hesteforspand og Kørselen, der havde gjort den

vaklevorn. Anskaffelsen af Automobilen vilde betyde en Mindreudgift til Brandvæsenet paa over 4000 Kr. aarlig.

Nørgaard troede nok, at Anskaffelsen af Elektroautomobilen var en god Foranstaltning, og nærede ingen Tvivl om, at Byen skulde anskaffe det, saa han kunde godt tiltræde Forslaget om at optage Beløbet paa næste Aars Budget. Han kunde dog tænke sig, at man kunde faa det paagældende Firma til at sætte Automobilen, som vel maatte være en gangbar Vare, i Arbejde paa forventet Bevilling. Saa kunde man faa det til omtrent samme Tid.

Jakob Jensen var stemt for at gaa med til Anskaffelsen, særlig da den gamle Stige var saa svag som fremhævet. Han havde dog den Opfattelse, at den gamle Stige vedblivende skulde bruges til Reserve. Posten var vel stor til at komme paa Budgettet og burde derfor tages af Laan, særlig da Automobilen nok kunde holde gennem mange Aar. Han henstillede at sende Sagen til Budgetudvalget.

Simonsen havde haft den Opfattelse, at Hesteholdet helt skulde bortfalde, naar der blev anskaffet en Automobil, men saa nu, at der alligevel skulde holdes nogle Heste, og at den gamle Stige vedblivende skulde bruges om end kun til Reserve. Besparelsen kunde altsaa ikke blive ret stor, for der kunde vel ikke spændes noget til Automobilen, saaledes at Hestene blev helt overflødige.

Samuelson forstod ikke, hvorledes en Automobil skulde kunne trække alle Redskaberne. Der havde kun været Tale om at spare et Spænd Heste. Fabrikkens Risiko ved at sætte Automobilen i Arbejde paa forventet Bevilling vilde vel ikke blive stor, men der maatte dog gøres opmærksom paa, at da Automobilen skulde være en Forening af en Stige og en Sprøjte, var det ikke helt en gangbar Vare.

Mikael Johansen anmodede om, at Byraadet nu enten bevilgede Pengene eller udtalte, at Brandkommissionen kunde bestille Automobilen, som man maatte have for at komme hurtig frem med Stigen, og fordi det var vanskeligt at køre hurtigt med Heste paa Asfalten. Da man sparede ca. 4300 Kr. aarlig, var Anskaffelsen en meget god Forretning. Det vilde være urigtigt at skille sig af med alle Hestene, da der kunde komme Brand flere Steder, og man altsaa maatte have en Reserve. Af Hensyn til Udstillingen vilde det ogsaa være af Betydning at have Automobilen, som nødvendigvis maatte bestilles nu, hvis man skulde have det til 1. Maj. Han kunde anbefale, at man nu gav Brandkommissionen den ønskede Bemyndigelse og saa henviste Sagen til Budgetbehandling.

Filtensborg var ikke sikker paa, at elektrisk Drivkraft var den bedste; den vilde i alt Fald blive meget dyr, da Akkumulatorerne stadig skulde fornyes.

Vestesen troede nok, at Elektroautomobiler var formaalstjenlige i store Byer, hvor de ofte kom ud, men i Byer som Aarhus, hvor de kunde komme til at staa ubrugt i mange Uger, kunde det af Hr. Filtensborg paapegede Forhold nok komme til at spille en Rolle. Eksplosionsmotorerne havde derimod i og for sig ingen Skade af at staa i nogle Uger. Han ønskede at vide, om Kommissionen havde overvejet, om Aarhus var stor nok til at anskaffe en Elektroautomobil.

Simonsen troede efter de faldne Udtalelser ikke paa nogen Besparelse. Anskaffelsen var vel endog kun Begyndelsen til nye Krav om 3-4 faste Svende, saaledes at baade den nye og den gamle Stige kunde betjenes.

Mousten havde Følelsen af, at det vilde være fordelagtigt at vente noget med Anskaffelsen, da der sandsynligvis snart fremkom Forbedringer. Den gamle Stige saa helt godt ud, og der sagdes da ogsaa kun i Indstillingen, at den var ikke ufarlig, men ikke at den var livsfarlig.

Samuelsen vilde saa sige, at den gamle Stige var livsfarlig. Der laa absolut intet skjult bag Forslaget. Det var rigtigt, at der her ikke vilde blive saa mange Udrykninger som i store Byer, men samme Forhold vilde ogsaa være til Stede for en Dampsprøjte. Paa Brandstationen maatte der nødvendigvis opstilles en Dynamo til Ladning af Akkumulatorerne.

Nørgaard maatte minde om, at det ved Budgetbehandlingen blev gjort gældende, at naar der blev antaget en Mand mere, var der intet i Vejen med den gamle Stige.

Jakob Jensen ønskede oplyst, hvor meget Strømforbrug der skulde anvendes.

Samuelsen mente, at Strømforbruget let kunde udregnes. Der var antaget en Mand mere, for at Stigen kunde rykke ud samtidig med Sprøjten, og ikke fordi Stigen var livsfarlig.

Jakob Jensen kunde anbefale Elektroautomobilen, fordi den var lettere at betjene end en Benzinautomobil.

Filtensborg bad Hr. Samuelsen, naar Beregning over Strømforbruget blev fremlagt, tillige at faa oplyst, hvor meget det kostede at holde Akkumulatorerne i Spænding.

Mikael Johansen hævdede, at den gamle Stige var livsfarlig. Brandkommissionen havde

brugt et mildt Udtryk for ikke at forskrække Mandskabet.

Nørgaard maatte af Hensyn til Mandskabet fastholde, at Brandinspektøren havde udtalt, at naar der kom en Mand mere, var Stigen ikke farlig.

Formanden syntes ikke godt, man kunde give Brandkommissionen den ønskede Bemyndigelse, før Sagen havde været i Budgetudvalget.

Sagen overgik til 2. Behandlingen og henvistes til Budgetudvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 8. oktober 1908 - side 13

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 117-1908)

Indstilling fra Budgetudvalget angaaende Anskaffelse af en Automobilstige.

Formanden meddelte, at Budgetudvalget foreslog, at Automobilen anskaffedes for et Beløb af 28000 Kr., idet de af Brandinspektøren foreslaaede Reservedele til et Beløb af 3000 Kr. antagelig kunde spares. Endvidere indstillede Budgetudvalget, at Beløbet opførtes paa næste Aars Budget. Ganske vist var denne Fremgangsmaade ret usædvanlig, men under de særlige Forhold mente Udvalget dog at kunne anbefale den. Antagelig vilde den gamle Stige kunne repareres og gøre Tjeneste som Reserve.

Simonsen havde den Opfattelse, at Budgetudvalget var enigt om til Indstillingen at knytte den Betingelse, at den gamle Stige kun maatte befordres ved Haandkraft, og om at søge Forstillingen solgt.

Samuel sen antog ikke, at Brandkommissionen havde noget derimod. Han saa nok Hensigten med Hr. Simonsens Forslag om at sælge Forstillingen og skulde ogsaa gerne indrømme, at den gamle Stige bedst egnede sig til at trækkes ved Haandkraft.

Mousten gjorde gældende, at der aldrig burde have været anvendt Hestekraft for den gamle Stige, da det var det, der havde ødelagt den. Det fornuftigste var nu at anskaffe en Automobilstige, hvorved der spares 2 Heste og et Par Mand. Den samlede Besparelse ved Foranstaltningen vilde dog næppe, som Brandkommissionen mente, blive 600 Kr., snarere vilde der komme en Udgift paa 1000 Kr., idet der kun var regnet med 5% Amortisation, medens der rettelig burde regnes med 10%, og intet var opført om Installation

af Ladeapparaterne.

Samuelsen hævdede, at Omforandringen af Stigen til at befordres ved Hestekraft i sin Tid havde været en Nødvendighed.

Jakob Jensen mente, at Overslaget burde have været saaledes, at det holdt Stik, hvad ikke kunde have været saa vanskeligt.

Samuelsen indrømmede at Overslaget kunde have været specificeret mere med Hensyn til Ladeapparaterne. Summen blev iøvrigt den samme, idet de 800 Kr. kun ved en Trykfejl var faldet ud.

Jakob Jensen saa i Overslaget heller intet om, hvad Strømmen vilde koste, eller hvad Batterierne vilde tabe ved at staa hen. Han var klar over, at Stigen maatte anskaffes, men fandt det urigtigt, at der fremsendtes et Overslag, der ikke passede.

Samuelsen hævde, at Overslaget passede, og at der intet var stukket under Stolen.

Mousten fandt det meget urigtigt at fraregne 340 Kr. for Afskrivning af den gamle Stiges Værdi samt Forrentning og Amortisation af den, naar man beholdt den.

Indstillingen vedtoges med Tilføjende, at den gamle Stige vil være at bibeholde dog med Undtagelse af Forstillingen, som afhændes.